

Zasady bezpiecznych relacji między pracownikami a dziećmi oraz między samymi dziećmi

1. Podstawową zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez pracowników Szkoły jest działanie dla dobra dziecka i w jego interesie. Personel traktuje ucznia z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby.
2. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
3. Pracownicy szkoły działają w oparciu o przepisy obowiązującego prawa, treści dokumentów regulujących pracę w placówce oraz w ramach swoich kompetencji.
4. Pracownik Szkoły zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnej relacji z uczniami i każdorazowego rozważenia, czy jego reakcja, komunikat bądź działanie wobec ucznia są odpowiednie do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych uczniów.
5. Pracownicy powinni postępować w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.
6. Znajomość i zaakceptowanie zasad potwierdzone są podpisaniem stosownego oświadczenia.

1. Zasady komunikacji pracowników z uczniami

- 1) Pracownik Szkoły w kontakcie z uczniami:
 - a) zachowuje cierpliwość i odnosi się do ucznia z szacunkiem;
 - b) uważnie słucha uczniów i stara się udzielać im odpowiedzi dostosowanej do sytuacji i ich wieku;
 - c) nie zawstydzia ucznia, nie lekceważy, nie upokarza i nie obraża;
 - d) nie krzyczy, chyba że wymaga tego sytuacja wynikająca z zagrożenia bezpieczeństwa (np. ostrzeżenie);
 - e) nie ujawnia wrażliwych informacji o uczniu osobom do tego nieuprawnionym, w tym wobec innych dzieci (obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej).
- 2) Uczeń ma prawo do prywatności; odstępnie od zasad poufności każdorazowo musi być uzasadnione, a uczeń o takim fakcie powinien być jak najszybciej poinformowany.
- 3) W przypadku konieczności rozmowy z uczniem na osobności, rekomenduje się pozostawienie uchylonych drzwi bądź poproszenie innego pracownika o uczestniczenie w rozmowie. Dłuższa rozmowa powinna być prowadzona w gabinecie pedagoga lub psychologa, w przyjaznych warunkach.
- 4) Pracownikowi Szkoły nie wolno w obecności uczniów niestosownie żartować, używać wulgaryzmów, wykonywać obraźliwych gestów, wypowiadać treści o zabarwieniu seksualnym.
- 5) Pracownikowi Szkoły nie wolno wykorzystywać wobec ucznia relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

2. Zasady pracy z uczniami

- 1) Pracownik Szkoły zobowiązany jest do równego traktowania uczniów, niezależnie od ich płci, orientacji seksualnej, wyznania, pochodzenia etnicznego czy też niepełnosprawności.
- 2) Pracownik Szkoły zobowiązany jest do zachowania w poufności informacji uzyskanych w związku z pełnioną funkcją lub wykonywaną pracą, dotyczących zdrowia, potrzeb rozwojowych i edukacyjnych, możliwości psychofizycznych, seksualności, orientacji seksualnej, pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub światopoglądów uczniów.
- 3) Pracownik Szkoły nie może utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych pracownika.
- 4) Każdy kontakt z dzieckiem jest jawny (tj. wiadomy dla przełożonego) oraz wynika z realizacji zadań i działań służbowych.
- 5) Pracownikowi Szkoły bezwzględnie zabrania się:
 - a) nawiązywać z dzieckiem jakiegokolwiek relacji o charakterze seksualnym, romantycznym czy partnerskim;
 - b) udostępniać treści o charakterze seksualnym i pornograficznym;
 - c) proponować uczniom alkoholu, wyrobów tytoniowych i innych używek (narkotyków, tzw. dopalaczy).
 - d) wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec ucznia lub jego rodziców/opiekunów, a także

zachowywać się w sposób mogący sugerować innym istnienie takiej zależności i prowadzący do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych lub innych

6) Pracownik zobowiązany jest do zapewnienia uczniom, że w sytuacji, kiedy poczują się niekomfortowo, mają prawo powiedzieć o tym swojemu wychowawcy, pedagogowi/psychologowi, dyrektorowi lub innej osobie z personelu oraz, że w razie potrzeby otrzymają stosowną pomoc i wsparcie.

7) Wychowawcy oddziałów zobowiązani są do przedstawienia uczniom Standardów Ochrony Małoletnich, które obowiązują w Szkole i zapewnienia im, iż otrzymają odpowiednią pomoc.

8) W przypadku, kiedy pracownik zauważy niepokojące zachowanie lub sytuację, zobowiązany jest postępować zgodnie z instrukcją postępowania, obligatoryjnie w przypadku delikatnych spraw, gdzie jest podejrzenie o nieprzestrzeganiu Standardów do poinformowania dyrekcji (np. zauroczenie ucznia w pracowniku, bądź pracownika w uczniu).

3. Kontakt fizyczny z dziećmi

1) Każde przemocowe zachowanie wobec ucznia jest niedozwolone.

2) Nie można ucznia popychać, bić, szturchać, itp.

3) Pracownikowi nie wolno dotykać ucznia w sposób, który mógłby zostać nieprawidłowo zinterpretowany. Istnieją sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie (np. pocieszenie w płaczu), uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Jeśli w odczuciu pracownika, uczeń potrzebuje np. przytulenia, powinno to być każdorazowo uzasadnione daną sytuacją. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Należy kierować się swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach pracowników taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

4) Kontakt fizyczny z uczniem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.

5) Pracownik nie powinien angażować się w zabawy typu: łaskotanie, udawane walki, brutalne zabawy fizyczne itp.

6) Pracownik, który ma świadomość, iż uczeń doznał jakiejś krzywdy np. znęcania fizycznego lub wykorzystania seksualnego, zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności w kontaktach z uczniem, wykazując zrozumienie i wyczucie

7) Zasady bezpośredniego kontaktu z dzieckiem z niepełnosprawnością ustalane są z rodzicami z poszanowaniem zdania obu stron. Do sytuacji, w których dopuszczalny jest kontakt fizyczny pracownika z uczniem zaliczyć można:

a) pomoc uczniowi niepełnosprawnemu w czynnościach pielęgnacyjnych i higienicznych, jeśli typ niepełnosprawności tego wymaga, a uczeń/ jego opiekun wyrazi zgodę;

b) pomoc uczniowi niepełnosprawnemu w spożywaniu posiłków;

c) pomoc uczniowi niepełnosprawnemu w poruszaniu się po szkole.

8) Podczas zajęć wychowania fizycznego dopuszcza się kontakt fizyczny z uczniem w celu nauki prawidłowego wykonywania ćwiczeń oraz w celu zapewnienia uczniowi bezpieczeństwa podczas wykonywania ćwiczeń, wymagających np. asekuracji.

4. Kontakty pracowników z dziećmi poza godzinami pracy

1) Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych (dydaktycznych lub wychowawczych).

2) Nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy.

3) Jeśli zachodzi konieczność kontaktu z dzieckiem i jego rodzicami/opiekunami prawnymi poza godzinami pracy, odbywa się to wyłącznie poprzez kanały służbowe: e-mail służbowy, wiadomość w dzienniku Vulkan.

4) W przypadku, gdy pracownika łączą z uczniem lub jego opiekunem relacje rodzinne lub towarzyskie, zobowiązany on jest do zachowania pełnej poufności, w szczególności do utrzymania w tajemnicy spraw dotyczących innych uczniów, opiekunów i pracowników.

5. Zasady wzajemnych relacji między dziećmi

- 1) Od pierwszych dni pobytu w szkole uczniowie poznają zasady i normy obowiązujące w grupie rówieśniczej (kodeksy klasowe, zasady grupowe w świetlicy).
- 2) Uczniowie uczą się rozpoznawać u siebie i innych emocje, poznają sposoby radzenia sobie z trudnymi emocjami i rozwiązywania konfliktów.
- 3) Uczniowie podczas zajęć edukacyjnych i pobytu w świetlicy uczą się współpracy, współzycia w grupie, respektowania obowiązujących zasad, rozwijają kompetencje emocjonalno-społeczne.
- 4) W szkole niedozwolone jest:
 - a) szturchanie, bicie, popychanie, kopanie, plucie oraz jakiegokolwiek inne formy przemocy fizycznej, b) używanie wulgarnych słów, krzyczenie na siebie, przezywanie, wyśmiewanie, obmawianie, niestosowne komentarze oraz jakiegokolwiek inne formy przemocy psychicznej,
 - c) niszczenie i kradzież mienia innych osób lub szkolnych,
 - d) korzystanie z telefonu komórkowego/komputera/tabletu w celu poniżania, ośmieszania, nękania, prześladowania oraz jakiegokolwiek innej formy cyberprzemocy,
 - e) dotykanie miejsc intymnych kolegów/koleżanek oraz wykonywanie czynności imitujących kontakty seksualne oraz jakiegokolwiek inne formy przemocy seksualnej,
 - f) dyskryminowanie, w tym ze względu na płeć, wiek, orientację, narodowość, przekonania religijne.

6. Zasady reagowania w przypadku zachowania trudnego, agresywnego lub przemocy ze strony dziecka

W PRZYPADKU ZACHOWANIA TRUDNEGO, AGRESYWNEGO LUB PRZEMOCY ZE STRONY DZIECKA

W przypadku zaobserwowania u dziecka przejawów wzmożonego napięcia, zdenerwowania lub trudności stwarzających prawdopodobieństwo wystąpienia zachowania trudnego, w tym agresywnego, autoagresywnego, zagrażającego sobie lub otoczeniu należy niezwłocznie podjąć działania, aby przeciwdziałać jego rozwinięciu, w tym należy podjąć z dzieckiem rozmowę uspokajającą, 5 wyciszającą, o ile to możliwe, na neutralny temat (metoda przekierowania uwagi) lub inne oddziaływanie kojące/uspokajające

W sytuacji eskalacji zachowań trudnych, niepożądanych należy podjąć próbę ich wygaszenia, przerwania, adekwatnie do sytuacji, z uwzględnieniem rozpoznanego wcześniej ryzyka wystąpienia zachowań trudnych, agresywnych, autoagresywnych oraz ustalonych i stosowanych u dzieci indywidualnych strategii proaktywnych lub nieawersyjnych strategii reaktywnych.

Jeżeli podjęte czynności w danej sytuacji nie przynoszą efektów i następuje eskalacja zachowań trudnych, agresywnych, autoagresywnych należy poinformować osoby wskazane do podejmowania procedury interwencyjnej lub inne osoby z pracowników, które znajdują się w pobliżu, z prośbą o pomoc; osoby te niezwłocznie informują osoby decyzyjne lub specjalistów i udzielają wsparcia w danej sytuacji.

- Następnie, w przypadku wystąpienia bardzo agresywnego zachowania, którego nie można powstrzymać i stwarza ono zagrożenie dla zdrowia i życia własnego i innych osób, należy niezwłocznie,

jeżeli jest taka konieczność, udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej, wezwać Pogotowie Ratunkowe lub Policję, a następnie powiadomić opiekunów dziecka - w tej sytuacji można, jeśli jest to niezbędne, możliwe i bezpieczne dla każdego uczestnika zdarzenia, zastosować jak najmniej inwazyjną formę przerwania aktu agresji.

- Należy zadbać o bezpieczeństwo każdego uczestnika zdarzenia, w tym świadków.

Jeżeli okoliczności zdarzenia na to pozwolą – niezwłocznie - osoba wskazana w procedurze interwencyjnej podejmuje rozmowę stwarzającą dziecku możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii w celu ustalenia przyczyn 6 i okoliczności zdarzenia; w trakcie rozmowy z dzieckiem, o ile nie zakłóci to jej przebiegu, należy zanotować istotne informacje; po zakończeniu rozmowy sporządza się notatkę z uwzględnieniem całego zdarzenia i przekazanych informacji od świadków zdarzenia, o sytuacji należy poinformować opiekunów.

- Do momentu uzyskania pewności, że sytuacja została zażegnana, a zachowanie trudne ustąpiło, nie wolno pozostawić dziecka samemu sobie, tzn. „stracić go z pola widzenia”.
- Należy zadbać o bezpieczeństwo wszystkich uczestników zdarzenia, świadków i udzielić im wsparcia, np. pomocy psychologiczno-pedagogicznej.